

[Christophersen.]

over for det, man her er nået frem til, har en anden tankegang eller en anden kombination af forslag, bag ved hvilke der står et meget stort antal partier. Vi har partier på den ene side af forligspartierne, som har nogle ganske bestemte opfattelser af, hvad man skulle gøre, og som beklager den midtsøgende linje, som socialdemokratiet har valgt. Man har også partier på den anden side af forligspartierne, som beklager den midtsøgende linje, som regeringen og venstre har valgt. Det er altså situationen. Her var de muligheder, der var, for at finde frem til noget, som politisk kunne bære.

Jeg skal herefter vende mig til forslaget om den omkostningsdæmpende ydelse og de forslag, som naturligt knytter sig til, og som er omfattet af forliget mellem de fire partier. Regeringens oprindelige forslag bestod jo af to hovedelementer. Det bestod for det første af forslaget om at gennemføre et skattefrit dyrtidstilskud, mod at man samtidig annullerede de tre dyrtidsportioner, der skulle komme til udbetaling her omkring 1. marts. Dernæst bestod regeringens forslag i, at der skulle gennemføres yderligere besparelser på finansloven, besparelser, som med den særlige udformning, dyrtidsforslaget havde fået, kunne nå op på 2,9 mia kr., idet der, sådan som dyrtidsforslaget var udformet, var mulighed for at inddrage 500 mill. kr. fra amter og kommuner. Der var naturligvis en klar sammenhæng mellem disse to forslag. De tog sigte på for det første at få dæmpet omkostningsudviklingen og for det andet at få finansieret denne dæmpning og samtidig at få foretaget den nødvendige begrænsning af den samlede efterspørgsel, som er betingelsen for, at vi kan løse vores valutamæssige problemer.

Det blev allerede ved førstebehandlingen klart, at dette forslags vigtige ene halvdel, nemlig dyrtidsforslaget, ikke kunne samle et flertal i den form, det havde fået. Der var modstand mod det fra en række partiers side, og allerede under førstebehandlingen blev der her i salen, f. eks. fra hr. Hilmar Baunsgaards side, stillet forslag om, at man valgte en anden løsning, nemlig sådan at man gik over til at yde et direkte beløb til de enkelte virksomheder, så at virksomhederne fik mulighed for ikke at skulle ind-

regne den fulde værdi af de 3 dyrtidsportioner i deres priser.

Dette forslag blev så fulgt op under udvalgsarbejdet: der kom også forslag efter lignende principper fra kristeligt folkeparti, fra centrum-demokraterne, og det var klart, at hvis der lå nogle forligsmuligheder, ja, så måtte de søges i en sådan udformning af dyrtidsordningen. Det var det forslag, regeringen derfor valgte at fremsætte i sidste uge, og det er det forslag, som nu har vist sig at være realistisk.

Hvad er så virkningerne af forslaget? Ja, hr. Per Hækkerup har allerede belyst nogle af de økonomiske virkninger, hr. Glistrup har prøvet at påvise nogle af de andre. Jeg vil sige, at jeg tror nok, det sidste indlæg i den grad var præget af talmagi, at jeg her skal afstå fra at sige særlig meget om det, men den tankegang, at regeringens forslag samlet skulle betyde, at man pumper 6 mia kr. ud, må jeg altså på det bestemteste afvise. Der ligger i regeringens forslag og i det forslag, der er samlet flertal om, en ganske klar afbalancering af de efterspørgselsfremmende og efterspørgselsbegrænsende virkninger. Det sidste ligger naturligvis i den tvungne opsparring og i de besparelser på knap 1,6 mia kr., de 4 partier er blevet enige om.

Men virkningerne af forslaget er altså i første omgang, at omkostningerne næsten ikke påvirkes af de 3 dyrtidsportioner, der udbetales, og dér skal man erindre sig — det er også en bemærkning til hr. Glistrup — at i den prislov, som vi senere i dag skal behandle, har man netop søgt at tage højde for den situation, at den omkostningsdæmpende ydelse kunne bruges til nogle andre formål end dem, der var tanken.

Netop i prislovens udformning har man sikret sig, at virksomhederne ikke kan indregne dyrtidsportionerne i deres priser, men at de skal modregne den omkostningsdæmpende ydelse, så jeg har noget vanskeligt ved at se, at der kan finansieres særlig mange nertzpelse, eller hvad man nu ellers kunne forestille sig at modtagerne godt ville have, via denne omkostningsdæmpende ydelse. Alle de beregninger og de vurderinger, vi har fået fra regeringen og fra regeringens økonomiske sekretariat, viser jo også, at man dér skønner, at det er fuldt forsvar-